

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

04 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Brînză Snejana în numele inculpatului Gromațchi Vladimir, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 iunie 2017, în cauza penală în privința lui

*Gromațchi Vladimir XXXX, născut la XX XXX
XXXX, originar din s. XXXX XXX XXX XXX XXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 10.03.2017 - 03.05.2017;

instanța de apel: 26.05.2017 - 21.06.2017;

instanța de recurs: 07.08.2017 - 04.10.2017.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar,

c o n s t a ț ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț din 03 mai 2017, inculpatul Gromațchi Vladimir a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 4 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a se pronunța prin sentință, instanța de fond a stabilit că, inculpatul Gromațchi Vladimir la 24.01.2017, în jurul orei 11.00, contrar măsurilor de protecție aplicate prin ordonanța de protecție cu nr. 2-1186/16 din 01.12.2016, dispusă de judecătorul de instrucție al Judecătoriei Edineț, prin care față de ultimul au fost dispuse: să părăsească locuința comună din s. XXX XXXX XXXX, fără a decide asupra modului de proprietate; - de a sta departe de locul aflării lui Lungu Corina, la o distanță de 500 m; - de a nu contacta cu Lungu Corina; - a-i interzice pârâtului Gromațchi Vladimir de a vizita locul de trai unde locuiește Lungu Corina, pe un termen de 3 luni, în mod intenționat, eschivându-se de la executarea măsurilor stabilite, a intrat în gospodăria concubinei sale, Lungu Corina, amplasată în s. XXX

XXX XXXX, a intrat în casa de locuit unde s-a culcat, părăsind gospodăria a doua zi dimineața.

3. Sentința a fost contestată cu apel de către avocatul Ciumac Natalia în numele inculpatului Gromațchi Vladimir, prin care a solicitat casarea sentinței nominalizate și emiterea unei hotărâri prin care inculpatul să fie achitat.

În motivarea apelului a invocat că, în ședința de judecată, partea vătămată Lungu Corina a menționat că aceasta l-a telefonat personal, din propria inițiativă pe inculpat ca el să vină acasă unde locuiește aceasta cu copiii, soacra Lungu Elena și bunica Lungu Ecaterina, să ajute la gospodărie. A adus bani și a tăiat lemne. Nu a avut un conflict cu acesta. Totodată, partea vătămată a menționat că, inculpatul Gromațchi Vladimir a făcut scandal în acea zi, însă nu cu ea, dar cu bunica acesteia pe nume Lungu Ecaterina. Or, în ordonanța de protecție nr.2-1186/16 din 01.12.2016, este menționat faptul de a sta departe și de a nu contacta anume cu Lungu Corina (concupina), însă nu față de alte persoane (soacra, bunica).

Mai mult, avocatul a menționat că, în acțiunile inculpatului lipsesc elementele infracțiunii imputate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 iunie 2017, a fost respins apelul declarat de către avocatul Ciumac Natalia în numele inculpatului Gromațchi Vladimir ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței atacate.

4.1. În motivarea deciziei instanța de apel a constatat că, starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către instanța de fond, prin care nu s-au constatat temeiuri de casare a sentinței.

Totodată, instanța de apel a menționat că, temeinicia sentinței a fost verificată reieșind din argumentele aduse de către autorul apelului în raport cu materialul probant acumulat și cu cadrul legal existent.

Deși inculpatul recunoaște doar parțial vina în comiterea infracțiunii de care a fost recunoscut vinovat, vinovăția acestuia este pe deplin dovedită prin: *declarațiile părții vătămate, Lungu Corina, date în instanța de fond (f.d. 70) și cercetate în ședința instanței de apel; declarațiile martorilor Lungu Ecaterina, date în instanța de fond (f.d. 71) și cercetate în ședința instanței de apel; proces-verbal privind constatarea unei bănuieli rezonabile din 27.01.2017, prin care Gromațchi V. a încălcat măsura de protecție (f.d. 5); plângere din 24.01.2017, depusă de Lungu Corina prin care solicită să fie luate măsuri cu concubina ei Gromațchi Vladimir care nu respectă măsura de protecție (f.d. 6); adeverința despre componența familiei lui Gromațchi Vladimir cu mențiunea că locuiește împreună cu concubina Lungu Corina, cu mama soacra Lungu Elena și trei copii minori (f.d. 22); caracteristica de la locul de trai al inculpatului Gromațchi Vladimir cu mențiunea că la locul*

de trai se caracterizează negativ, cu un caracter instabil, este deseori în locuri publice în stare de ebrietate, este gălăgios și face scandal în familie, se află la evidență ca agresor familial (f.d. 24); ordonanța de protecție pe dosarul nr. 2-1186/16 din 01.12.2016 față de inculpatul Gromațchi Vladimir, pe o perioadă de 3 luni (f.d. 29-30).

Așadar, instanța de apel a conchis că, probele sus- indicate formează un ansamblu probator al vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal și combat argumentele acestuia, precum că nu a avut intenția de a se eschiva de la executarea măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție.

Instanța de apel a menționat în acest sens că, este neîntemeiată cerința avocatului privind achitarea inculpatului din motiv că lipsește latura obiectivă și latura subiectivă a infracțiunii.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal, se exprimă prin acțiuni de eschivare de la executarea măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie. Latura subiectivă se manifestă prin intenție directă. Făptuitorul conștientizează că prin acțiunile sale se eschivează de la executarea măsurilor de protecție stabilite prin ordonanță față de victima violenței în familie.

Astfel, instanța de apel în urma celor menționate a indicat că, prima instanță just a stabilit prezența la caz a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 320¹ Cod penal, inclusiv a laturii obiective și laturii subiective a infracțiunii, or, vinovăția inculpatului se dovedește prin declarațiile părții vătămate, Lungu Corina (concubina inculpatului), care descrie circumstanțele eschivării de la executarea măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie din partea concubinului său. Ea recunoaște faptul că, a fost o perioadă complicată pentru ea când copiii erau bolnavi și îi era necesar niște bani sau medicamente, însă nu a dorit ca inculpatul să inițieze un nou conflict. Circumstanțele descrise de partea vătămată sunt confirmate și de bunica ei, Lungu Ecaterina. Vina inculpatului în comiterea infracțiunii este confirmată de plângerea depusă de Lungu Corina la 24.01.2017, prin care solicită de a lua măsuri cu Gromațchi Vladimir.

Potrivit ordonanței Judecătoriei Edineț din 01.12.2016, adoptată la demersul IP Edineț în interesele lui Lungu Corina, instanța a dispus de a aplica în privința victimei Lungu Corina, domiciliată în s. XXX XXX XXX, măsura de protecție din partea lui Gromațchi Vladimir, domiciliat în aceeași gospodărie și anume prin obligarea ultimului, să părăsească locuința comună fără a decide asupra modului de proprietate; de a sta departe de tocul aflării lui Lungu Corina, la o distanță de cel

puțin 500 m; de a nu contacta cu Lungu Corina; a-i interzice pârâtului Gromațchi Vladimir de a vizita locul de trai unde locuiește Lungu Corina pe un termen de 3 luni.

Astfel, instanța de apel a conchis că, inculpatul Gromațchi Vladimir a încălcat restricțiile impuse acestuia prin ordonanța de protecție a Judecătoriei Edineț din 01.12.2016, fapt dovedit incontestabil prin declarațiile părții vătămate Lungu Corina și a martorului Lungu Ecaterina, care au declarat că, inculpatul la 24.01.2017 a venit la domiciliul în care locuia partea vătămată, Lungu Corina, inculpatul era în stare de ebrietate, a făcut scandal și a îmbrâncit-o pe Lungu Ecaterina, și a plecat din gospodărie abia dimineața, încălcând astfel, ordonanța de protecție adoptată.

Mai mult, inculpatul Gromațchi Vladimir în ședința primei instanțe, cât și în ședința instanței de apel a recunoscut faptul că a încălcat ordonanța de protecție din 01.12.2016, însă și-a justificat acțiunile sale prin aceea că, partea vătămată Lungu Corina, l-a contactat și l-a rugat să o ajute cu bani și medicamente.

În acest sens, instanța de apel a menționat că, aceste argumente nu pot fi reținute ca întemeiate, și care ar duce la emiterea unei hotărâri de achitare a inculpatului, or, în ședința instanței de apel, Gromațchi Vladimir a recunoscut și faptul că știa despre ordonanța de protecție și cunoștea despre faptul că nu are dreptul să se apropie de casă la distanța de 500 m. Deci, latura subiectivă a infracțiunii în cazul dat s-a manifestat anume prin faptul că, inculpatul știind că în privința sa este adoptată ordonanță de protecție și că nu are dreptul să se apropie de casa în care locuia partea vătămată la o distanță mai aproape de 500 m, însă cu toate acestea, în mod intenționat a venit la gospodăria lui Lungu Ecaterina, în care se afla și partea vătămată Lungu Corina, unde s-a aflat până dimineață, încălcând astfel ordonanța de protecție.

Totodată, instanța de apel a respins argumentele părții apărării pentru a fi achitat inculpatul, din motiv că atât în actul de învinuire, cât și în sentință incorect este menționat, că inculpatul s-a eschivat, pe când acesta nu a executat măsurile stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie. În ședințele judiciare cu certitudine s-a stabilit că inculpatul a neglijat și a încălcat măsurile de protecție dispuse de instanța de judecată în ordonanța de protecție din 01.12.2016, în actul de învinuire și ca rezultat în verdictul judiciar a fost strecurată o greșeală lingvistică, fiind indicat eschivarea în loc de neexecutare, însă această incertitudine, pe care instanța de apel a considerat-o ca formală, nu afectează esența acțiunilor infracționale a inculpatului, care intenționat a încălcat obligațiile ce i-au fost stabilite prin ordonanța de protecție. Această greșeală lingvistică nu poate servi temei pentru achitarea inculpatului și nu indică la lipsa în acțiunile lui a elementelor infracțiunii, fiind prezente și latura obiectivă și cea subiectivă.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Brînză Snejana în numele inculpatului Gromațchi Vladimir, în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei hotărâri prin care inculpatul să fie achitat de învinuirea adusă din motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii imputate.

Recurentul indică că, din toate probele administrate în respectiva cauză penală este clar faptul că inculpatul nu a acționat cu intenție, astfel lipsește latura subiectivă a infracțiunii imputate.

Mai mult, avocatul susține că instanța de apel a menținut o sentință eronată, deoarece atât în învinuire cât și în sentință se indică incorect latura obiectivă realizată prin eschivarea de la executarea măsurilor stabilite de instanța de judecată și anume ordonanța de protecție a victimei de violență în familie.

În rest, apărătorul menționează dezacordul cu aprecierea probelor date de către instanțele anterioare.

5.1. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință asupra recursului declarat de către avocatul Brînză Snejana în numele inculpatului Gromațchi Vladimir, menționând că recurentul se referă la starea de fapt a cauzei și la chestiunea de apreciere a probelor, ceea ce nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, iar instanța de apel just a conchis asupra vinovăției inculpatului în baza art. 320¹ Cod penal.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, iar erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal constată că, potrivit recursului ordinar declarat, recurentul invocă practic aceleași motive făcând referire la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală și prin urmare, instanța se va expune concomitent asupra acestora.

Astfel, avocatul în recursul declarat în partea dispozitivă a indicat pct. 6 al articolului menționat, și anume că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului dacă hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, însă recurentul nu a concretizat care anume sunt acestea, indicând doar dezacordul cu aprecierea probelor de către instanță, din acest motiv, nu-și găsește confirmare temeiul indicat la examinarea cauzei în ordine de recurs ordinar, or, doar activitatea instanțelor privind aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul, este o competență legală a instanțelor de judecată, care, nefiind temei de drept din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, nici nu poate fi supusă criticii prin intermediul recursului ordinar.

În ce privește argumentul avocatului Brînză Snejana precum că, fapta lui Gromațchi Vladimir nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute la art. 320¹ Cod penal, care reprezintă eroare de drept prevăzută la pct. 8) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, instanța de recurs relatează că, acest temei este prezent atunci, când instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărârea judecătorească s-a făcut referire la săvârșirea infracțiunii, dar nu au fost stabilite faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective.

Prin urmare, temeiul la care se face trimitere în recurs, nu este aplicabil în speță examinată din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar determina necesitatea casării deciziei instanței de apel.

Așadar, temeiul invocat include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul căror s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii. La caz însă, conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată detaliat și multi-aspectual în textul deciziei instanței de apel, iar careva temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit, deoarece ele au fost obținute cu respectarea normelor de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că situația de fapt a fost just stabilită de către instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat și expus în pct.4.1. al prezentei decizii, încadrarea juridică dată faptelor

este corectă și corespunde situației de fapt reținute, instanța ajungând la concluzia privind menținerea sentinței de condamnarea a inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal.

De asemenea, Colegiul penal reține că argumentul apărării precum că, nu au fost întrunite elementele infracțiunii este neîntemeiat și constituie o interpretare subiectivă a recurentului, or, instanța ierarhic inferioară corect a constatat că în acțiunile lui Gromațchi Vladimir sunt prezente toate elementele constitutive a infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Mai mult, Colegiul penal ține să menționeze că argumentul recurentului precum că, atât în actul de învinuire, cât și în sentință incorect este menționat, că inculpatul s-a eschivat, pe când acesta nu a executat măsurile stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie, este solidar cu răspunsul oferit de către instanța de apel și anume *„că în actul de învinuire și ca rezultat în verdictul judiciar a fost strecurată o greșeală lingvistică, fiind indicat eschivarea în loc de neexecutare, însă această incertitudine, pe care instanța de apel a considerat-o ca formală, nu afectează esența acțiunilor infracționale ale inculpatului, care intenționat a încălcat obligațiile ce i-au fost stabilite prin ordonanța de protecție. Această greșeală lingvistică nu poate servi temei pentru achitarea inculpatului și nu indică la lipsa în acțiunile lui a elementelor infracțiunii, fiind prezente și latura obiectivă și cea subiectivă”*.

Referitor la eroarea invocată de avocatul Brînză Snejana prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, Colegiul concluzionează că, acest temei pentru declararea recursului ordinar de asemenea nu și-a găsit confirmare la examinare, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

Colegiul penal indică că, temeiul dat se invocă numai în cazul când faptei săvârșite i s-a dat o altă încadrare juridică greșită, pe când în speță recurentul își exprimă dezacordul cu neîntrunirea elementelor infracțiunilor imputate

inculpatului, solicitând pronunțarea unei sentințe de achitare, motiv la care instanța de recurs s-a expus mai sus.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată și recursul ordinar declarat este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către avocatul Brînză Snejana în numele inculpatului Gromațchi Vladimir, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 iunie 2017, în cauza penală în privința lui *Gromațchi Vladimir XXXX* ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la **11 octombrie 2017**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan